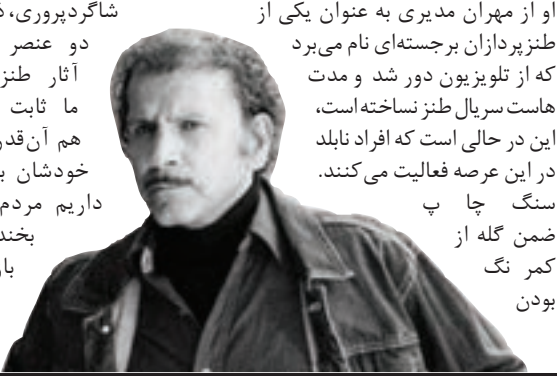

به‌هر وسیله‌ای می‌خواهیم مردم را بخندانیم

افشین سنگ‌چاپ بازیگر سینما و تلویزیون، علت ضعف تلویزیون در ساخت سریال‌های طنز را نبود افراد متخصص و ورود غیرمتخصصان به این عرصه می‌داند. این بازیگر که به تازگی در سریال «پدر پرسی» شبکه تهران به ایفای نقش پرداخته است، در گفت‌وگو با ایسنا می‌گوید: من باور دارم که پول تلویزیون، حق‌الناس است و هر کس درباره آن اهمال و تخطی کند و دست در حق‌الناس ببرد، عاقبت خوشی نخواهد داشت.

او از مهران مدیری به عنوان یکی از طنزپردازان برجسته‌ای نام می‌برد که از تلویزیون دور شد و مدت هاست سریال طنز نساخته‌است، این در حالی است که افراد نایلد در این عرصه فعالیت می‌کنند. سنگ چاپ ضمن گله از کمر نگ بودن

شاگردپروری، ذوق و استعداد؛ به عنوان دو عنصر ضروری برای ساخت آثار طنز، می‌گوید: هنرمندان ما ثابت کردند بدون امکانات هم آن‌قدر ذوق دارند که از پس خودشان برآیند. اما گاهی اصرار داریم مردم را بدون هیچ چیزی بخندانیم. بازیگر سریال تلویزیونی «فوق‌لیسانسه‌ها» درباره ضرورت ساخت آثار

طنز در شرایط کنونی، با بیان این که الان بهترین زمان برای آشتی مردم با تلویزیون است، می‌گوید: مردم خودشان به اندازه کافی غم دارند. نمی‌توانند وقتی تلویزیون را هم روشن می‌کنند شاهد برنامه ای باشند که یک غم دیگر روی دوششان اضافه شود. آمار فروش فیلم‌ها نشان داده حال زمان این است که مردم را شاد و با انرژی نگه داریم. سنگ‌چاپ که سابقه دستکاری کارگردان را نیز در کارنامه خود دارد، ساخت آثار با کیفیت تلویزیونی را در شرایط کرونایی جهاد می‌داند.

سند ادبی زبان عربی می‌شناسم. شعر فارسی هم همین‌طور. این‌ها تصویر دارند و می‌شود از آن‌ها استفاده کرد. در کار هنری هم اصلاً ملاک تشخیص خوب از بد، مدرک دانشگاهی نیست. مثلاً از یک خطاط نمی‌پرسند مدرک دانشگاهی‌ات چیست و نمره ریاضیات چند شده‌است. حتی شاید سابقه فعالیتش را هم نپرسند. فقط کارش را نگاه می‌کنند. من آدم‌های زیادی را می‌شناسم که سواد دانشگاهی‌شان کم است، ولی به‌قدر چند استاد دانشگاه خطشان خوب است. همین‌طور آدم‌های دیگر در رشته‌های دیگر. همین اتفاق هم در جشنواره‌ها می‌افتد. اثرمقام می‌گیرد و فرقی ندارد که صاحب اثر مدرک دانشگاهی داشته باشد یا نداشته باشد.

صحبت جایزه‌شد. شما در چند جشنواره مقام آورده‌اید. با عواید این جشنواره‌ها الان باید لایند خانه‌ای و ماشینی داشته باشید. علی‌دیواندری، کارتون‌نیست معروف مشهوری، می‌گفت: در جشنواره‌ای انگلیسی مقام آوردم. وقتی آنجا مجله‌ای را نشان دادم که کلی اثر در آن چاپ شده بود، با تعجب گفتند: «اگر چنین مجله‌ای می‌خواست اینجا چاپ شود، کل خزانه دولت نمی‌توانست حق‌الزحمه این هنرمندان را بپردازد!» اصلاً پولی که از این جشنواره‌ها گرفته‌اید، به کارتان آمده است؟ لایند شما الان باید فروتغند باشید دیگر.

می‌خندد، سکوت می‌کند، بعد جواب می‌دهد: نه متأسفانه. نه خانه‌ای و نه ماشینی و نه حتی دوچرخه‌ای هم از عایدی این جشنواره‌ها نداشت‌ام. اوضاع نه‌تنها برای من که برای بقیه هم به‌همین‌منوال است. هنرمندان نه بیمه می‌شوند و نه حمایت. اگر در جایی به‌واسطه هنر شان هم فعالیت داشته باشند، با کمترین دستمزد است. اصلاً امنیت شغلی برایشان کشک است. اگر خودمان توانستیم اثر هنری را بفروشیم توانستیم، اگر نه کسی سراغ هنر و هنرمند را نمی‌گیرد. تازه این در مشهد است، در تهران که وضع کمی بهتر است هم همین‌طور است. در همین جشنواره هم قبلاً گفته بودند به کسانی که مقام می‌آورند جایزه می‌دهند و اثرشان را هم می‌خرند؛ ولی الان می‌گویند فقط اثرتان را می‌خریم. من خودم برای این اثری که برنده شده‌ام، منتثری خارجی دارم که هم پولش نقد است، منتثری را رقی می‌است که آن‌ها پیشنهاد داده‌اند. ۱۵ سال است هر سال به امید بهتر شدن اوضاع هنر هر روز را سر کرده‌ام، با این وضع که زندگی برای همه سخت شده است، دیگر امید بهبود نمی‌رود.

«اسپانسر»، اثر برگزیده مسانه دوستی نیا درجشنواره هنرهای تجسمی سال ۱۳۹۸

نمی‌گیرد. شاید یک‌نفر در ریاضی استعداد نداشته باشد، ولی در آینده نقاش بزرگی شود. دانشگاه هم همین‌طور است. فقط عمر یک‌عده آدم را تلف می‌کند تا مدرکی به آن‌ها بدهد که استفاده‌ای از آن نمی‌کنند. به نظر منمندان مافقط لازم است ادبیات را یاد بگیرند؛ چون آیشخور هنر نگارگری و بیشتر هنرهای مادبیات است. حالا این ادبیات می‌تواند ادبیات عرب باشد یا ادبیات ایران. من قرآن را علاوه بر بُعد معنوی‌اش به‌عنوان قوی‌ترین

سینمایی با یک عقیه غنی رخ می‌دهد؛ سینمایی که هنرمندان درجه‌یک و متبحری را به خود دیده که در هزاره جدید ۲ مجسمه اسکار و چندین جایزه معتبر بین‌المللی دیگر را به دست آورده‌اند و ظرفیت‌های سینمای ایران را به‌نجوی شایسته به جهانپیان عرضه کرده‌اند.

علاوه بر این، فیلم‌ساز برای ایجاد جذابیت کاذب در اثر خود چندین موقعیت بی‌جهت و تزئینی دیگر را هم به آن اضافه کرده است. چند شوخی لوس و نوجوانانه با مسائل مربوط به روابط دختر و پسر در ایران که مطمئناً روح کارگردان از آن‌ها خبر نداشته، صرفاً ادای دراماتیک‌بودن را درمی‌آورند و کاری از پیش نمی‌برند. مانور کردن کارگردان ژاپنی بر روی مسائلی همچون گشت ارشاد، شوخی بی‌مزه و چندنش‌آوری که قرار است عاشقانه به نظر برسد و خیمه‌شب‌بازی باورنکردنی قایم‌کردن پسر در کمد، جزو بی‌حرمتی‌های فیلم به بینندگان هر ۲ کشور است.

در میان بازیگران، مهناز افشار (در نقش نوشین) در مقایسه با مکمل‌های ایرانی کیفیت بالاتری از خودش نشان می‌دهد؛ اما همچنان به نظر می‌رسد که این بازیگر بااستعداد و نسبتاً باتجربه سینمای ایران، راهش را در مسیر نزولی و غم‌انگیزی که در حصار فیلم‌های درجه ۲ و ۳ پیش گرفته است، ادامه می‌دهد. علی شادمان (در نقش سپند) و لاله مزریان (در نقش مونا) چهره‌های جوان «مهمانخانه ماه نو» هستند که به‌مثابه صورتک‌هایی از همه‌جا بی‌خبر، در قیدوبند بیان رگباری دیالوگ‌ها و درشت‌نمایی اطوارهای جوانانه باقی می‌مانند و نمی‌توانند به نقطه قوت اثر تبدیل شوند. اجرای ماساتوشی ناگاسه اما از همه پخته‌تر به نظر می‌رسد و تلاش این بازیگر باسابقه ژاپنی برای منتقل کردن حس آشفنگی، قابل احترام است. بااین همه، هدایت بد فیلم‌ساز و ضعف بازیگران مکمل باعث می‌شود که تلاش بازیگر ژاپنی هم به چشم نیاید. بالطبع یک اجرای نسبتاً خوب در اثری که سرپایاش ایراد است، نمی‌تواند تغییر زیادی ایجاد کند.

تزئینی متوسل می‌شوند. بدترین شعبده‌بازی «مهمانخانه ماه نو» همین تظاهر بی‌معنایش به بینافرهنگی‌بودن است که تلاش می‌کندخودش را یک اثر دومیلتی جلوه دهد. به‌همین‌خاطر هم هست که پوستر فیلم، لوکیشن‌های انتخاب‌شدن در ژاپن و حتی موسیقی، تمعداً ما را به یاد مجموعه محبوب و نوستالژیک «سال‌های دور از خانه» یا همان اوشین می‌اندازند. اما توهین‌آمیزترین بخش ماجرا، انتخاب نام نوشین برای بازیگر نقش اول فیلم است که نه یک الهام بامزه، بلکه ترفندی ریاکارانه محسوب می‌شود. مجموع این موارد و آن سکانس شعاری درمورد یکی از نمادهای ژاپنی، نشان می‌دهد که «مهمانخانه ماه نو» نه یک فیلم سینمایی فرهنگ‌دوست و بین‌المللی، بلکه اثری سفارشی و البته تفتنی برای نمایش ظرفیت‌های برون‌مرزی سینمای ایران است. افسوس که این‌اتفاق نه در یک سینمای تازه‌به‌دوران‌رسیده و تهی، بلکه در

شعر، ابزار احساسات شخصی نیست

گفت‌وگو با افسانه سادات حسینی، شاعر جوان مشهوری

غزاله حسین‌پور
gh.hoseinpour@shahraranews.ir

افسانه سادات حسینی، شاعر مشهوری متولد دهه ۷۰ است که همچون بیشتر اهالی ادبیات، از دوران دانش‌آموزی به این‌وادی علاقه پیدا کرده، با در مسیر گذاشته و از همان زمان احساساتش را در قالب دل‌نوشته و تک‌بیت روی کاغذ آورده است. این شاعر اکنون ساکن نیشابور است. او مقطع کارشناسی ارشد خود را در رشته زبان و ادبیات فارسی گذرانده و با شرکت در انجمن‌های ادبی، کارگاه‌های نقد و بررسی شعر و داستان در سطح دانشجویی و جشنواره‌های مختلف ملی و بین‌المللی، همواره برای پرورش استعداد خود تلاش کرده است. او در کارنامه خود سابقه شرکت در جشنواره‌های گوناگونی ازجمله جشنواره‌های ملی رضوی، نیاوران، سوگواره فاطمی و عاشورایی را دارد.

● اشعارم ۳ مضمون عاشقانه، اجتماعی و آیینی دارد

حسینی می‌گوید: از ابتدای راه، با تجربه شخصی و از درِیچه نگاه خود به جهان پیرامون می‌نگریسته است، قصدداشته دیدگاهی نوآورانه داشته باشد و حرف‌هایش برای مخاطب‌بوی کهنگی ندهد. او درباره مضامین اشعارش می‌گوید: مضمون نوشته‌هایم به ۳ بخش عاشقانه، اجتماعی و آیینی تقسیم می‌شود. همیشه سعی می‌کنم در تمامی بخش‌ها، به خود شعر بپردازم. اندیشه و احساس، ۲ کفه ترازو هستند که باید به سطحی از تعادل و توازن برسند تا شعر به کیفیت مطلوب خود نزدیک شود. بنابراین صرفاً موضوع، محتوا یا حتی قالب سروده دارای اهمیت و ضرورت نیست، بلکه خود شعر مهم است. شعر، فارغ از موضوع و ژانر، رسالت تأثیرگذاری در مخاطب و ایجاد التذاذ ادبی را بر دوش دارد.

او باوجود پیشرفت خوبی که در شعر داشته، تاکنون کتاب مستقلی به چاپ نرسانده است و سروده‌هایش به‌صورت پراکنده در چند کتاب گزیده شعر از برترین آثار جشنواره‌های ادبی منتشر شده است. او می‌گوید: اشعارم را به‌صورت تک یا چند اثر در کتاب‌های مجموعه اشعار چندین جشنواره به چاپ رسانده‌ام؛ اما هنوز به‌صورت یک مجموعه مستقل اقدام به انتشار آثارم نکرده‌ام. احساس می‌کنم سروده‌هایم باید به درجه‌ای از پختگی و یکدستی برسد تا بتوانم چاپشان کنم؛ فکر می‌کنم هنوز زمان آن نرسیده و نیاز دارم کمی عمیق‌تر به این هنر بپردازم. هر چند رسیدگی به پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشدم نیز مزید بر علت شده و فرصت تمرکز بر شعر و انتشار آن را از من سلب کرده است.

ز مستان تب‌کرده را خواب کرد

چنان مادری، باز بر شانه‌اش

و پاشویه‌اش کرد تا بشکند

تب تند بیمار در دانه اش

همه خستگی‌های خود را تکاند

در آغوش یخ‌کردهٔ صندلی

خودش را نشد باز مهمان کند

به عصرانه‌ای گرم در خانه‌اش

اگر چه که او هفت‌سینی نجید

ولی سال نو در بساطش که بود:

سَهَر، سرفه، سردرد، سوزش، سکوت

سَرنگ و سرم، سهم عیدانه‌اش

همه خاطرات بهاری او

در این روزها بوی الکل گرفت

دلش بود تنگ هوای دهات

و دشت پر از یونه- پروانه‌اش

اگر چه پر اندوه، لبخند را

مدام از پس ماسک، داد انتشار

که بودند دلشوره‌ها، جاشنی

و شیرینی چای صبحانه‌اش

شب آمد، ولی در نگاهش هنوز

شکوه دو فانوس پر نور بود

همه خواب رفتند و در گوش شب

غر بیانه جا ماند افسانه‌اش...

*سَهَر: بیدار خوابی

اخبار مشهد

لزوم حمایت از آموزشگاه‌های هنری

مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی بر حمایت از مراکز و آموزشگاه‌های آزاد هنری در برابر خسارات ناشی از شیوع ویروس کرونا تأکید کرد. جعفر مروارید پس از بازدید از آموزشگاه آزاد هنری چاووش مشهد گفت: پس از ۳ ماه تعطیلی به دلیل شیوع ویروس کرونا، بسیاری از مراکز فرهنگی و هنری دچار آسیب و متضرر شده‌اند، که باید مورد حمایت قرار گیرند. به‌گفته او این آموزشگاه‌های هنری در ایام تعطیلات، فعالیت‌های خود را در فضای مجازی ادامه دادند اما فعالیت در فضای مجازی برای آنان درآمزا نبوده است و با تعطیلی کلاس‌های آموزشی و فعالیت‌های هنری خود دچار خسارت شده‌اند که باید این خسارت‌ها جبران شود.

مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی با اشاره به فعالیت ۲۵۲ آموزشگاه آزاد هنری در استان گفت : نباید خسارات ناشی از بیماری کرونا باعث تعطیلی این مراکز شود، از این‌رو نیز از طریق مراجع ذی‌ربط پیگیر هستیم تا نحوه حمایت از این مراکز مشخص و ابلاغ شود. در این بازدید مروارید از علی‌اکبر نطای مدیر آموزشگاه چاووش تقدیر کرد.

نام‌گذاری خیابانی به نام محمدرضا شجریان

نایب رئیس شورای شهر علامرودشت در جنوب استان فارس از نام‌گذاری خیابانی به نام استاد محمدرضا شجریان هنرمند پر آوازه مشهوری خبر داد. به گزارش ایرنا، بهرام حسن‌زاده عضو شورای شهر علامرودشت در این باره گفت: «با تصمیم اخیر شورای شهر بولوارِ تازه تأسیس در علامرودشت شهرستان لامرد به نام استاد محمدرضا شجریان با عرض ۳۰ متر و به طول ۳۵۰ متر نام‌گذاری شده است. این بولوار در شرق شهر علامرودشت و شرق خیابان اتحاد این شهر واقع شده است.»

به گفته نام‌گذاری یکی از خیابان‌های شهر به نام این استاد بلند آوازه موسیقی یکی از درخواست‌های مکرر اهالی فرهنگ و هنر جنوب استان فارس بوده است.

هنرمند مشهوری در جشنواره «صحنه‌مدیای من»

نمایش «بازی‌های شستار همگانی» به کارگردانی محمود راعی هدایت، هنرمند مشهوری به بخش مسابقه نخستین جشنواره بین‌المللی نمایشنامه‌خوانی آنلاین «۱ Stage Media» (صحنه مدیای من) راه یافت. این جشنواره با همکاری چهار کشور، ایران، آلمان، بلژیک و انگلستان با ۶۱ اثر در چهار بخش مسابقه، استعداد‌های تازه، ویژه و میهمان، از تاریخ ۱۶ تا ۳۱ خرداد ماه بر گزار خواهد شد.

انتشار «مریخ» با مقدمه‌ای از حامد سلیمان‌زاده

نمایشنامه «مریخ» به نویسندگی علی صفری از سوی انتشارات آماره تابستان امسال در ۲ قالب فیزیکی و دیجیتال راهی بازار نشر خواهد شد. «مریخ» با مقدمه‌ای از حامد سلیمان‌زاده هنرمند مشهوری برداشتی آزاد از رمان «میرا» نوشته کریستوفر فرانک است که برای اولین بار به صورت نمایشنامه در کشور در دسترس اهالی تئاتر قرار می‌گیرد.

«آشوتیس زنان»، «کرونوس»، «آخرین نبرد»، «برلین ساعت ده و ده دقیقه»، «جایزه»، «فرمالیته» از دیگر آثار نمایشی هستند که تاکنون صفری به نگارش درآورده است. نمایشنامه «مریخ» در دومین جشنواره فرهاد ناظرزاده کرمانی نشان برترین اثر را از آن خود کرده است. طراحی جلد کتاب این نمایشنامه را امین قنبری طراح و گرافیس‌ت برتر جشنواره تئاتر فجر انجام داده است.

اجرای نمایشنامه خوانی به صورت آنلاین

اجرای نمایشنامه خوانی «سلاخ» با حضور هنرمندان مشهوری به صورت آنلاین برگزار می‌شود. به گزارش شهرآرا، این نمایشنامه که به دست سعید تشکر به نگارش درآمده با اجرا گردانی شادی غفوریان و نقش‌خوانی فاطمه و علی ضمیری اجرا خواهد شد. اجرای تصویرگری نمایشنامه خوانی «سلاخ» نیز بر عهده علیرضا پهبانی است. علاقه‌مندان می‌توانند برای تماشای این اجرای نمایشنامه‌خوانی امروز ۱۱ خردادماه ساعت ۲۱ به صفحه اینستاگرام مکتب رضوان به نشانی rezvan_artschool @ مراجعه کنند.

گزیده‌ای از فیلم‌های سینمایی شبکه‌های مختلف صدا و سیما که امروز ۱۱ خردادماه روی آنتن تلویزیون می‌روند.

نام فیلم	شبکه	ساعت
 لبخند سبز	نمایش	۱۳
 سامورایی آشپز	نمایش	۱۵
 افسانه مرواریدهای ناگا	نمایش	۱۷
 تشنه سرعت	امید	۱۷:۳۰
 درمیان ستارگان ۲	نمایش	۱۹
 نیاز	نمایش	۲۱
 میتونی منوبخشی	نمایش	۲۳

روزنامه شهرامیدوزندگی

شنبه ۱۱ خرداد ۱۳۹۹

شماره ۹۳۱۷

۱۵

فرهنگ

نگار

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

فرهنگ

درباره تلویزیون